

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 961

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 25 septembrie 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 190 din 26 martie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, precum și a ordonanței de urgență, în ansamblul său	2–4
Decizia nr. 275 din 28 mai 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. (2) din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și ale art. 3 din Legea nr. 84/2020 privind prelungirea mandatelor autorităților administrației publice locale și pentru modificarea art. 151 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ....	5–7
Decizia nr. 279 din 28 mai 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7, 12, 21 și ale art. 22 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public	8–10
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
1.162. — Hotărâre privind aprobarea modelului steagului comunei Vama Buzăului, județul Brașov	11–12
1.163. — Hotărâre privind aprobarea stemei comunei Sânsimion, județul Harghita	13
1.164. — Hotărâre privind aprobarea stemei comunei Suseni, județul Harghita	14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
787. — Ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor privind informarea consumatorilor vulnerabili din punct de vedere financiar, în legătură cu comparabilitatea comisioanelor aferente conturilor de plăți, schimbarea conturilor de plăți și accesul la conturile de plăți cu servicii de bază	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 190**

din 26 martie 2024

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru,
precum și a ordonanței de urgență, în ansamblul său**

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid-Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, precum și a ordonanței de urgență, în ansamblul său, excepție ridicată de Liliana Teodoriu în Dosarul nr. 997/2/2017*/a2 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 211D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 212D/2020, având un obiect identic al excepției de neconstituționalitate, ridicată de aceeași autoare — Liliana Teodoriu în Dosarul nr. 1.258/2/2015*/a1.1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 212D/2020 la Dosarul nr. 211D/2020, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Astfel, referitor la criticile de neconstituționalitate extrinsecă formulate, apreciază că acestea nu pot fi reținute, în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 fiind motivată situația extraordinară care a determinat, la acel moment, adoptarea actului normativ în forma criticată de autoarea excepției de neconstituționalitate. Cu privire la criticile de neconstituționalitate intrinsecă invocate, susține că stabilirea unor taxe diferențiate în funcție de natura litigiului nu atrage niciun viciu de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

7. Prin Încheierea din 23 ianuarie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 997/2/2017*/a2, **Înalta Curte de Casație și**

Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, precum și a ordonanței de urgență, în ansamblul său.

8. Prin Încheierea din 23 ianuarie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 1.258/2/2015*/a1.1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, precum și a ordonanței de urgență, în ansamblul său.**

9. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Liliana Teodoriu în cauze având ca obiect soluționarea unor cereri de reexaminare a modului de stabilire a taxei judiciare de timbru.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autoarea acesteia apreciază că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 este neconstituțională, deoarece abrogă nelegal și neconstituțional Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru. În acest context, susține că dispozițiile art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 sunt neconstituționale, întrucât nu sunt îndeplinite cele trei condiții de constituționalitate extrinseci prevăzute de Constituție la art. 115 alin. (4). Susține că nu erau justificate nici situația extraordinară și nici urgența creșterii taxelor judiciare de timbru, care nu era în interesul justițiabililor, ci satisfăcea doar nevoile acute ale sistemului judiciar căruia i-a asigurat o finanțare substanțială pe seama justițiabililor obligați să plătească taxe judiciare de timbru majorate și de 10 ori pentru acțiunile în contencios administrativ, comparativ cu taxele din Legea nr. 146/1997, actualizate în anul 2010 prin aplicarea indicelui de inflație. Autoarea excepției susține că, la momentul emiterii Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013, nu exista o lege specială de abilitare a Guvernului, întrucât Parlamentul era în activitate în luna iunie 2013, învederând, totodată, faptul că această ordonanță de urgență nu a fost supusă dezbaterii parlamentare și nu există o lege de aprobare sau de respingere din partea Parlamentului la data publicării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 în Monitorul Oficial al României, Partea I, care a fost pusă în aplicare la 3 zile de la data publicării. Astfel, susține că, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, cuantumul taxelor judiciare de timbru în materia contenciosului administrativ a fost majorat cu peste 100%, comparativ cu cel stabilit anterior de Legea nr. 146/1997. Autoarea excepției susține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 a fost emisă cu încălcarea Constituției, respectiv a art. 61, 108 și 115, și instituie un tratament discriminatoriu privind taxa judiciară de timbru datorată în calea de atac în materia contenciosului administrativ, față de taxa judiciară de timbru datorată în calea de atac civilă, obligând justițiabilul, potrivit art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, la plata unei taxe judiciare de timbru cel puțin dublă față de cea datorată la judecarea pe fond a cauzei în contencios administrativ, potrivit art. 16 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, având în vedere că în materia contenciosului administrativ nu există apel

care se taxează, potrivit art. 23 alin. (1) din aceeași ordonanță de urgență, cu 50% din taxa datorată la fond, ci doar recurs.

11. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal**, în dosarele Curții Constituționale nr. 211D/2020 și nr. 212D/2020, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, iar dispozițiile art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 sunt constituționale, întrucât accesul liber la justiție nu echivalează cu gratuitatea serviciului prestat de instanțele judecătorești, legiuitorul având deplina legitimitate constituțională de a impune taxe judiciare de timbru. De altfel, cuantumul taxei judiciare de timbru stabilite, respectiv 100 de lei, nu este de natură să îngreuească accesul părții la justiție. Referitor la critica de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013, în integralitate, Înalta Curte de Casație și Justiție constată că, prin noțiunea de legătură cu fondul cauzei, legiuitorul a avut în vedere o legătură materială și/sau procedurală cu obiectul dedus judecării.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, precum și ordonanța de urgență, în ansamblul său. Dispozițiile art. 24, criticate punctual, au următoarea redactare:

„(1) *Recursul împotriva hotărârilor judecătorești se taxează cu 100 lei dacă se invocă unul sau mai multe dintre motivele prevăzute la art. 488 alin. (1) pct. 1—7 din Codul de procedură civilă.*

(2) *În cazul în care se invocă încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material, pentru cereri și acțiuni evaluabile în bani, recursul se taxează cu 50% din taxa datorată la suma contestată, dar nu mai puțin de 100 lei; în aceeași ipoteză, pentru cererile neevaluabile în bani, cererea de recurs se taxează cu 100 lei.*

(3) *Recursul incident și recursul provocat se taxează după regulile prevăzute la alin. (1) și (2).”*

16. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, aceste dispoziții contravin normelor constituționale ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 61 privind rolul Parlamentului, ale art. 108 privind actele Guvernului și celor ale art. 115 referitor la delegarea legislativă, precum și dispozițiilor art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 1 privind protecția proprietății private din Primul Protocol adițional la Convenție.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile criticate au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor susțineri similare și prin raportare la aceleași norme constituționale, formulate de aceeași autoare a excepției de neconstituționalitate

ca și în prezenta cauză, în acest sens fiind Decizia nr. 803 din 4 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 337 din 2 aprilie 2021, prin care Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate.

18. Astfel, la paragrafele 17—23 ale acestei decizii, cu privire la criticile extrinseci privind Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, și anume susținerile potrivit cărora la momentul emiterii Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 nu exista o lege specială de abilitare a Guvernului, precum și faptul că această ordonanță de urgență nu a fost supusă dezbaterii parlamentare, Curtea a invocat ca fiind relevantă Decizia nr. 11 din 17 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 25 aprilie 2017, paragrafele 15—19, prin care a reținut că, potrivit art. 115 alin. (1)—(3) din Constituție, Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice, fiind vorba însă de ordonanțe simple, și nu de ordonanțe de urgență. Legea de abilitare va stabili, în mod obligatoriu, domeniul și data până la care se pot emite ordonanțe, iar, dacă legea de abilitare o cere, ordonanțele se supun aprobării Parlamentului, potrivit procedurii legislative, până la împlinirea termenului de abilitare. Ordonanța de urgență nu este o varietate a ordonanței emise în temeiul unei legi speciale de abilitare, ci reprezintă un act normativ adoptat de Guvern în temeiul unei prevederi constituționale, care permite Guvernului, sub controlul strict al Parlamentului, să facă față unui caz excepțional (a se vedea Decizia nr. 98 din 23 mai 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 8 august 2000). Cum în prezenta cauză este vorba despre o ordonanță de urgență, Curtea apreciază că nu se poate vorbi despre necesitatea existenței unei legi de abilitare, așa încât critica formulată din această perspectivă este neîntemeiată.

19. Curtea a observat, totodată, că proiectul de Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru a fost depus și înregistrat pentru dezbateri la Camera Deputaților în data de 28 octombrie 2013. Ulterior, la data de 5 noiembrie 2013, a fost primit aviz de la Comisia pentru administrație publică și amenajarea teritoriului, la data de 6 martie 2014 a fost acordat avizul de la Comisia pentru buget, finanțe și bănci, iar în 29 noiembrie 2016 a fost primit raport favorabil aprobării de la Comisia juridică, de disciplină și imunități. La data de 27 decembrie 2016 a fost înscris pe ordinea de zi a plenului Camerei Deputaților. Prin urmare, criticile autoarei excepției de neconstituționalitate sunt neîntemeiate, având în vedere că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 a intrat în vigoare după depunerea sa spre dezbateri la Camera competentă să fie sesizată, în speță, Camera Deputaților, potrivit art. 115 alin. (5) din Constituție.

20. În jurisprudența sa, exemplu fiind Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 2 septembrie 2014, Curtea a statuat că dispozițiile constituționale cuprinse în art. 115 alin. (5) condiționează intrarea în vigoare a ordonanței de urgență de îndeplinirea cumulativă a două cerințe: depunerea sa spre dezbateri în procedură de urgență la Camera competentă să fie sesizată și publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I. Dispozițiile constituționale sunt transpuse la nivel legal de art. 12 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, potrivit căruia: „Ordonanțele de urgență ale Guvernului intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, sub condiția depunerii lor prealabile la Camera competentă să fie sesizată, dacă în cuprinsul lor nu este prevăzută o dată ulterioară.” Depunerea ordonanței de urgență spre dezbateri în procedură de urgență la Camera competentă să fie sesizată drept condiție necesară intrării în vigoare a actului

normativ nu reprezintă altceva decât o obligație ce incumbă emitentului, respectiv Guvernului, în calitate de legiuitor delegat.

21. Delegarea legislativă, consacrată expres de Legea fundamentală, presupune o excepție de la principiul constituțional al separației puterilor în stat și o derogare de la prevederile art. 61 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora „Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării”. Dispozițiile art. 115 din Constituție atribuie Guvernului, autoritate constitutivă a puterii executive, dreptul de a legifera alături de Parlament. Însă prevederile constituționale stabilesc cadrul și limitele exercitării acestui drept, condiționând legitimitatea și deci constituționalitatea ordonanțelor Guvernului de îndeplinirea unor cerințe exprese, calificate în jurisprudența Curții Constituționale drept criterii de constituționalitate. Astfel, mandatul atribuit Guvernului, în temeiul art. 115, trebuie să fie dublat de un mandat legal — legea specială de abilitare, adoptată de Parlament — în cazul ordonanțelor simple sau izvorăște direct din Constituție — în cazuri extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată — în cazul ordonanțelor de urgență.

22. Prin Decizia nr. 752 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 100 din 6 februarie 2015, paragrafele 27—32, Curtea a reținut că, în nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013, legiuitorul delegat a subliniat că modificarea cadrului legal de desfășurare a procesului civil prin adoptarea Codului de procedură civilă, precum și punerea în aplicare a noilor instituții adoptate prin Codul civil impuneau revizuirea urgentă a legislației și în materia taxelor judiciare de timbru, care trebuie să reflecte noua structură și dinamică a procesului civil, noile garanții procedurale acordate părților pentru asigurarea unui proces echitabil, precum și acoperirea costurilor suplimentare pentru dezvoltarea infrastructurii, pregătirea personalului din sistemul justiției etc. S-a arătat, totodată, că neadoptarea urgentă a acestui act normativ ar fi condus la conservarea unui sistem de taxare neadaptat în raport cu întreaga evoluție în plan legislativ, cu liniile trasate prin regândirea sistemului juridic românesc odată cu adoptarea noului Cod civil și a noului Cod de procedură civilă; în acest sens, orice întârziere în asanarea și sistematizarea legislației în materia taxelor de timbru ar fi condus la menținerea nepermisă a neconcordanțelor între prevederile legale în această materie cu prevederile noilor coduri, prin perpetuarea acelor norme care trebuie expres abrogate, fiind perimate sau chiar în contradicție cu noul cadru normativ. În aceeași ipoteză, a neadoptării urgente a actului normativ în discuție, legiuitorul delegat a susținut că ar

fi fost menținute și aspectele care impietează asupra transparenței aplicării actualelor norme, printre care lipsa criteriilor statistice pentru o evidență clară asupra tuturor operațiunilor pe care le implică sistemul de taxare actual. Totodată, consecințele negative pe planul transparenței și al disciplinei financiare impuse de exercițiul colectării la buget a sumelor derivând din plata taxelor judiciare de timbru, dar și pe planul situației justițiabililor și al nevoilor acute ale sistemului nu ar fi fost deloc negliabile. Întrucât aspectele menționate vizează un interes public și constituie o situație extraordinară, a cărei reglementare nu putea fi amânată, Curtea a reținut că s-a impus adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență, cu respectarea art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, astfel încât critica de neconstituționalitate extrinsecă a fost apreciată ca neîntemeiată.

23. În ceea ce privește dispozițiile art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, Curtea reține că acestea au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate. În acest sens este Decizia nr. 721 din 29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 4 februarie 2016, prin care Curtea a reținut, în esență, că prestațiile judecătorești nu trebuie și nu pot fi în toate cazurile gratuite și că accesul liber la justiție nu înseamnă gratuitate. Nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. Regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor.

24. Curtea a reținut că legiuitorul are deplina legitimitate constituțională de a impune taxe judiciare de timbru fixe sau calculate la valoare în funcție de obiectul litigiului. Stabilirea modalității de plată a taxelor judiciare de timbru, ca, de altfel, și a cuantumului lor este o opțiune a legiuitorului, ce ține de politica legislativă fiscală. Atât obligația de plată a taxelor judiciare, cât și excepțiile stabilite de lege se aplică deopotrivă tuturor cetățenilor aflați în situații identice, precum și tuturor litigiilor de aceeași natură, neexistând discriminări sau privilegii contrare prevederilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 626 din 9 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 176 din 5 martie 2019, paragraful 19).

25. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Liliana Teodoru în dosarele nr. 997/2/2017*/a2 și nr. 1.258/2/2015*/a1.1 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, precum și ordonanța de urgență, în ansamblul său, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 26 martie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ingrid-Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 275

din 28 mai 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. (2) din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și ale art. 3 din Legea nr. 84/2020 privind prelungirea mandatelor autorităților administrației publice locale și pentru modificarea art. 151 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. (2) din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, excepție ridicată de Claudiu Viorel Ciucă și Partidul Național Țărănesc Creștin Democrat — Organizația Județeană Dolj în Dosarul nr. 1.329/230/2020 al Tribunalului Dolj — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.417D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, deoarece, în jurisprudența sa constantă, Curtea Constituțională a reținut că, în materie electorală, legiuitorul ordinar are libertatea de a stabili regulile de organizare și desfășurare a procesului electoral. Condiționarea înregistrării candidaturilor la funcțiile electiv de prezentarea unei liste de susținători este o măsură necesară și adecvată, pentru dovedirea unui anumit grad de reprezentativitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Decizia nr. 1.092 din 21 august 2020, pronunțată în Dosarul nr. 1.329/230/2020, **Tribunalul Dolj — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. (2) din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali.** Excepția a fost ridicată de Claudiu Viorel Ciucă și Partidul Național Țărănesc Creștin Democrat — Organizația Județeană Dolj în calea de atac a apelului formulat într-o cauză având ca obiect o contestație la legea electorală.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, se arată, în esență, că dispozițiile legale criticate instituie un tratament juridic diferit, practic o discriminare, între candidații la

alegerile locale în privința procentului de străngeri de semnături pentru alegerea organelor administrației publice locale.

6. Se arată, pentru exemplificare, că, în cazul municipiului Craiova, pentru strângerea de semnături pentru alegerile locale din anul 2020, erau necesare 1.258 de semnături ($1\% : 2 = 0,5\%$) la un număr de 251.424 de alegători, conform Autorității Electorale Permanente privind numărul de alegători, pentru orașul Filiași erau necesare 250 ($500 : 2$) de semnături la un număr de 14.880 de alegători, ceea ce reprezintă un procent de 1,68%, practic de peste 3 ori mai mare decât cel de la Craiova, fapt ce determină o discriminare, încălcându-se normele europene în materie electorală ale Comisiei de la Veneția.

7. Astfel, potrivit punctului 1.3 ii al capitolului Linii directe cu privire la alegeri din Codul de bune practici în materie electorală, publicat de Autoritatea Electorală Permanentă pe site-ul său, legea nu trebuie să impună colectarea semnăturilor a mai mult de un 1% de alegători, iar în Raportul explicativ al aceluiași cod, la punctul 1.3, se menționează că „normele care reglementează colectarea semnăturilor nu sunt utilizate pentru a împiedica candidații de a-și exercita dreptul de a fi ales. Pentru a evita orice manipulari de acest gen, legea trebuie să stabilească un număr maxim de semnături care nu trebuie să depășească pragul de 1% de alegători”. Ca atare, prin impunerea condiției minime de 250 de susținători se creează o discriminare. În acest sens, se menționează Hotărârea din 6 decembrie 2007, pronunțată în Cauza *Beian împotriva României*.

8. **Tribunalul Dolj — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie. Astfel, jurisprudența constantă a Curții Constituționale, respectiv deciziile nr. 763 din 28 noiembrie 2017, nr. 282 din 4 mai 2017, nr. 533 din 5 iulie 2016, nr. 534 din 5 iulie 2016, nr. 355 din 24 mai 2016, nr. 356 din 24 mai 2016, nr. 358 din 24 mai 2016, nr. 286 din 11 mai 2016, nr. 287 din 11 mai 2016, nr. 289 din 11 mai 2016 și nr. 290 din 11 mai 2016, a statuat că prezentarea unui număr de semnături de susținere de cel puțin 1% din numărul alegătorilor din respectiva circumscripție, drept condiție necesară la înregistrarea candidaților, corespunde exigențelor cuprinse în Codul bunelor practici în materie electorală — Linii directe și raport explicativ adoptate de Comisia Europeană pentru Democrație prin Drept în cadrul celei de-a 52-a Sesiuni plenare și concretizează totodată libertatea/marja de apreciere a statului de a reglementa, cu anumite limitări, în materie electorală, la fel cum este și condiția subsidiară referitoare la numărul minim de susținători (nu mai puțin de 100 în cazul comunelor, de 500 în cazul localităților urbane de rangul II și III și de 1.000 în cazul județelor, municipiului București, sectoarelor municipiului București și localităților urbane de rangul I), toate aceste condiționări urmărind să asigure o minimă

reprezentativitate a candidaților la funcțiile electiv reprezentative. Prin urmare, această condiție nu are un caracter excesiv, în sensul de a goli de conținut dreptul de a fi ales, ci este menită să evite conferirea unui caracter derizoriu listelor de susținători.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este menționat în dispozitivul actului de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie dispozițiile art. 49 alin. (2) din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din 20 mai 2015, potrivit căreia: *„Pentru fiecare candidat la funcția de primar și de președinte al consiliului județean și listă de candidați pentru consiliul local și pentru consiliul județean, partidele politice, alianțele politice, alianțele electorale și organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale trebuie să prezinte o listă de susținători, care trebuie să cuprindă minimum 1% din numărul total al alegătorilor înscriși în Registrul electoral și în listele electorale complementare din circumscripția pentru care candidează, dar nu mai puțin de 100 în cazul comunelor, de 500 în cazul localităților urbane de rangul II și III și de 1.000 în cazul județelor, municipiului București, sectoarelor municipiului București și localităților urbane de rangul I.”* Însă, din examinarea actelor dosarului și din notele scrise depuse la dosar de către autorii excepției de neconstituționalitate, reiese că aceștia au invocat — prin motivele de apel — și excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 din Legea nr. 84/2020 privind prelungirea mandatelor autorităților administrației publice locale și pentru modificarea art. 151 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 520 din 17 iunie 2020, având următorul conținut: *„Prin derogare de la prevederile art. 49 alin. (2) și ale art. 50 din Legea nr. 115/2015, cu modificările și completările ulterioare, la alegerile pentru autoritățile administrației publice locale din anul 2020, numărul minim al susținătorilor, necesar pentru depunerea candidaturilor, se va reduce la jumătate.”*

13. Cu privire la obiectul excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că, în jurisprudența sa, a statuat că, în cazul în care instanța de judecată sesizează Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a anumitor dispoziții din legi sau ordonanțe fără a se pronunța asupra altora, instanța de contencios constituțional va analiza excepția de neconstituționalitate astfel cum aceasta a fost ridicată de autorul său. Doar în ipoteza în care

instanța judecătorească, prin dispozitivul hotărârii, consideră excepția referitoare la una sau unele dintre dispozițiile legale criticate ca fiind inadmisibilă, contrară prevederilor art. 29 alin. (1), (2) sau (3) din Legea nr. 47/1992, și respinge cererea de sesizare cu această motivare, Curtea Constituțională nu se va pronunța cu privire la această excepție (a se vedea, în același sens, Decizia nr. 1.227 din 20 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 17 din 10 ianuarie 2012, Decizia nr. 122 din 6 martie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 27 mai 2014, sau Decizia nr. 744 din 3 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 4 februarie 2016). Prin urmare, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 49 alin. (2) din Legea nr. 115/2015 și ale art. 3 din Legea nr. 84/2020.

14. Autorii excepției consideră că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) privind principiul supremației Constituției și al legalității, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 37 privind dreptul de a fi ales și art. 148 referitor la integrarea în Uniunea Europeană. De asemenea, se invocă art. 1 și 2 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, precum și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la interzicerea discriminării.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare cu cele din prezenta cauză, iar prin Decizia nr. 316 din 19 mai 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 679 din 7 iulie 2022, și Decizia nr. 763 din 28 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 1 februarie 2018, a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate.

16. Astfel, cu referire la condiția depunerii, la momentul înscrierii unei candidaturi pentru alegerea într-o funcție publică de reprezentativitate, a unei liste de susținători, prin Decizia nr. 763 din 28 noiembrie 2017, precitată, Curtea a sintetizat considerentele de principiu rezultate din jurisprudența sa relevantă în această materie.

17. Așadar, Curtea a reținut că sistemul electoral se reglementează, potrivit art. 73 alin. (3) lit. a) din Constituție, prin lege organică, ceea ce denotă voința constituuantului de a lăsa în seama legiuitorului ordinar libertatea de a stabili regulile de organizare și de desfășurare a procesului electoral, modalitățile concrete de exercitare a dreptului de vot și a dreptului de a fi ales, cu respectarea condițiilor impuse de Constituție. Această concluzie corespunde pe deplin normelor cuprinse în art. 3 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la alegeri libere, jurisprudenței în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului [hotărârile din 2 martie 1987 și 22 mai 2012, pronunțate în cauzele *Mathieu-Mohin and Clerfayt împotriva Belgiei*, paragrafele 52 și 54, și, respectiv, *Scoppola împotriva Italiei* (nr. 3), paragrafele 83 și 84, Hotărârea din 6 octombrie 2005, pronunțată în Cauza *Hirst (nr. 2) împotriva Regatului Unit*, paragraful 61, Hotărârea din 8 iulie 2008, pronunțată în Cauza *Yumak și Sadak împotriva Turciei*, paragraful 109, sau Hotărârea din 9 aprilie 2002, pronunțată în Cauza *Podkolzina împotriva Letoniei*, paragraful 34], precum și Codului bunelor practici în materie electorală — Linii directe și raport explicativ adoptate de Comisia Europeană pentru

Democrație prin Drept în cadrul celei de-a 52-a Sesiuni plenare (Veneția, 18—19 octombrie 2002).

18. Condițiile de principiu, de fond și de formă pe care o persoană trebuie să le îndeplinească pentru exercitarea dreptului de a fi ales sunt prevăzute, la nivel constituțional, de art. 16 alin. (3), art. 37 și 40, iar, în privința alegerilor pentru autoritățile administrației publice locale, acestea sunt dezvoltate prin Legea nr. 115/2015. Dispozițiile art. 49 alin. (2) din aceasta — criticate și în prezenta cauză — consacră o condiție de exercitare a dreptului fundamental de a fi ales în calitate de consilier local, consilier județean, primar și președinte al consiliilor județene, și anume aceea de a prezenta o listă de susținători la depunerea candidaturii, precum și regulile de ordin procedural privitoare la îndeplinirea/verificarea respectării condițiilor legale pentru ca o persoană să poată candida.

19. Curtea a reținut că instituirea unei astfel de condiții și a regulilor privitoare la verificarea îndeplinirii sale sunt, de principiu, în acord cu normele constituționale cuprinse în art. 37 referitoare la dreptul de a fi ales și reprezintă o condiție necesară, rezonabilă și legitimă pentru exercitarea dreptului de a fi ales, ce nu constituie o piedică în prezentarea candidaturilor electorale.

20. Prin Decizia nr. 316 din 19 mai 2022, precitată, paragrafele 20 și 21, Curtea a reținut că, astfel, condiționarea înregistrării candidaturilor la funcțiile electiv de prezentarea unei liste de susținători constituie o măsură necesară și adecvată pentru dovedirea unui anumit grad de reprezentativitate în rândul electoratului, deopotrivă pentru toți competitorii electorali și pentru descurajarea eventualelor candidaturi abuzive. Reprezentativitatea, prezumată prin depunerea unei liste cu semnături de adeziune, este cea trăsătură esențială a oricărui mandat dobândit în urma exprimării prin sufragiu a voinței politice a electoratului, indiferent că este vorba de alegeri locale, parlamentare, prezidențiale sau europarlamentare. Acest criteriu de preselecție a candidaților este unul obiectiv și rezonabil, proporțional cu scopul legitim și aplicabil în condiții de egalitate de tratament fiecăreia dintre cele două categorii de participanți la alegeri: candidații independenți,

pe de o parte, și cei propuși pe lista unui partid politic, pe de altă parte. Instituirea condiției legale privind depunerea listei cu semnături reprezintă o modalitate prin care candidatul la o funcție sau demnitate publică își dovedește potențialul de reprezentativitate și arată, în același timp, preocuparea legiuitorului de a preveni exercitarea abuzivă a dreptului de a fi ales, pe de o parte, dar și de a asigura, pe de altă parte, accesul efectiv la exercițiul acestui drept persoanelor eligibile care într-adevăr beneficiază de credibilitatea și susținerea electoratului, astfel încât să existe șanse reale de reprezentare a acestuia în forul legislativ. Deși o propunere de candidat nu poate privi, potrivit Constituției, decât o persoană ce întrunește condițiile constituționale de eligibilitate, alegerile pot avea loc numai cu respectarea procedurii electorale. De aceea, depunerea candidaturii face parte din procedura electorală, așa încât cerința ca propunerea candidaturii să fie reprezentativă constituie o condiție legală ce nu vine în conflict cu dreptul constituțional de a fi ales (Decizia nr. 782 din 12 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 15 iunie 2009).

21. De asemenea, Curtea a observat că, în contextul pandemic cu totul excepțional și cu referire strict la alegerile locale din anul 2020, legiuitorul, prin art. 3 și 4 din Legea nr. 84/2020, a reglementat o derogare expresă de la prevederile art. 49 alin. (2) din Legea nr. 115/2015. Potrivit art. 3, la alegerile pentru autoritățile administrației publice locale din anul 2020, numărul minim al susținătorilor, necesar pentru depunerea candidaturilor, se va reduce la jumătate, iar candidații vor prezenta câte o singură listă de susținători. Prin urmare, legiuitorul a adaptat cadrul normativ aplicabil în contextul menționat și a redus, practic, la jumătate, numărul semnăturilor de adeziune necesare la depunerea unei candidaturi la alegerile locale din anul 2020.

22. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să schimbe jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.—d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Claudiu Viorel Ciucă și Partidul Național Țărănesc Creștin Democrat — Organizația Județeană Dolj în Dosarul nr. 1.329/230/2020 al Tribunalului Dolj — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 49 alin. (2) din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și ale art. 3 din Legea nr. 84/2020 privind prelungirea mandatelor autorităților administrației publice locale și pentru modificarea art. 151 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dolj — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 mai 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 279

din 28 mai 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7, 12, 21 și ale art. 22 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7, 12, 21 și ale art. 22 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, excepție ridicată de Dan Băzăvan în Dosarul nr. 37.992/3/2019 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.453D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate a art. 7 din Legea nr. 544/2001, în principal, ca inadmisibilă, întrucât sunt invocate omisiuni legislative, de competența legiuitorului. Pe fond, excepția de neconstituționalitate a art. 7 din Legea nr. 544/2001 este neîntemeiată, având în vedere Decizia nr. 719 din 2 noiembrie 2021, prin care Curtea Constituțională a analizat critici similare, formulate de același autor. Referitor la critica de neconstituționalitate a art. 12 din același act normativ, formulată din perspectiva unui paralelism legislativ cu dispozițiile Legii nr. 182/2002, se arată că aceasta este neîntemeiată, cele două norme vizând domenii de reglementare diferite.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 3.788 din 3 septembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 37.992/3/2019, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7, 12, 21 și ale art. 22 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public.** Excepția a fost ridicată de Dan Băzăvan într-o cauză având ca obiect comunicarea unor informații de interes public.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că, raportat la prevederile art. 1 alin. (3)—(5), ale art. 4, 11, 16, 21, 31, 57, ale art. 124 alin. (2) și ale art. 126 din Constituție, dispozițiile art. 7 din Legea nr. 544/2001 nu stabilesc în mod clar motivarea în fapt sau în drept ce trebuie făcută, pe de o parte, iar, pe de altă parte, nu reglementează că și necomunicarea completă și/sau incorectă constituie tot refuz sau, pur și simplu, lipsa unui răspuns. Așadar, aceste norme duc la ineficiență, transformând responsabilul cu comunicarea informațiilor de interes public în responsabil total ineficient, prin sintagma „...sau, după caz, în cel mult 30 de zile”. Ca atare, având în vedere că nu se identifică dacă aceste zile sunt

lucrătoare sau calendaristice, norma este lipsită de claritate, termenul „*urgentă*” instituind discriminare față de alte categorii de informații de interes public ce sunt comunicate, raportat la dispozițiile constituționale menționate. De asemenea, art. 7 alin. (3) din Legea nr. 544/2001 este confuz, neclar, întrucât nu există, practic, la acest moment vreo autoritate care nu dispune de condițiile tehnice necesare pentru a pune la dispoziție informațiile solicitate.

6. Se apreciază că dispozițiile art. 12 din Legea nr. 544/2001, prin raportare la art. 1 alin. (3)—(5), art. 4, 11, 16, 21, 31, 57, art. 124 alin. (2) și art. 126 din Constituție, sunt neconstituționale, întrucât Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate instituie în mod clar ce informații sunt publice, ce informații sunt exceptate de la nivelul de clasificare, iar art. 33 din aceeași lege stabilește că este interzisă clasificarea ca secrete de serviciu a informațiilor care, prin natura sau conținutul lor, sunt destinate să asigure informarea cetățenilor asupra unor probleme de interes public sau personal, pentru favorizarea ori acoperirea eludării legii sau obstrucționarea justiției. De asemenea, redând conținutul normativ al art. 24 din Legea nr. 182/2002 și al art. 17 din Standardele naționale din 13 iunie 2002 de protecție a informațiilor clasificate în România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 585/2002, autorul afirmă că „în atare situație, pe lângă paralelismul care se indică a se evita conform Legii nr. 24/2000, republicată, a fi evitat art. 12 este lipsit de eficiență și nu are rost să fie cuprins în acest act normativ”.

7. În final, se arată că invocă și excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 și ale art. 22 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 în raport cu art. 1 alin. (3)—(5), art. 4, 11, 16, 21, 31, 41, 51, 52, 57, 73, art. 124 alin. (2) și art. 126 din Constituție.

8. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată, prin formularea acesteia petentul urmărind modificarea dispozițiilor legale criticate.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 7, 12, 21 și ale art. 22 alin. (1) din Legea

nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 23 octombrie 2001, cu modificările și completările ulterioare, prevederi care au următorul conținut normativ:

— Art. 7: „(1) *Autoritățile și instituțiile publice au obligația să răspundă în scris la solicitarea informațiilor de interes public în termen de 10 zile sau, după caz, în cel mult 30 de zile de la înregistrarea solicitării, în funcție de dificultatea, complexitatea, volumul lucrărilor documentare și de urgența solicitării. În cazul în care durata necesară pentru identificarea și difuzarea informației solicitate depășește 10 zile, răspunsul va fi comunicat solicitantului în maximum 30 de zile, cu condiția înștiințării acestuia în scris despre acest fapt în termen de 10 zile.*

(2) *Refuzul comunicării informațiilor solicitate se motivează și se comunică în termen de 5 zile de la primirea petițiilor.*

(3) *Solicitarea și obținerea informațiilor de interes public se pot realiza, dacă sunt întrunite condițiile tehnice necesare, și în format electronic.”;*

— Art. 12: „(1) *Se exceptează de la accesul liber al cetățenilor, prevăzut la art. 1 și, respectiv, la art. 111, următoarele informații:*

a) *informațiile din domeniul apărării naționale, siguranței și ordinii publice, dacă fac parte din categoriile informațiilor clasificate, potrivit legii;*

b) *informațiile privind deliberările autorităților, precum și cele care privesc interesele economice și politice ale României, dacă fac parte din categoria informațiilor clasificate, potrivit legii;*

c) *informațiile privind activitățile comerciale sau financiare, dacă publicitatea acestora aduce atingere dreptului de proprietate intelectuală ori industrială, precum și principiului concurenței loiale, potrivit legii;*

d) *informațiile cu privire la datele personale, potrivit legii;*

e) *informațiile privind procedura în timpul anchetei penale sau disciplinare, dacă se periclitează rezultatul anchetei, se dezvăluie surse confidențiale ori se pun în pericol viața, integritatea corporală, sănătatea unei persoane în urma anchetei efectuate sau în curs de desfășurare;*

f) *informațiile privind procedurile judiciare, dacă publicitatea acestora aduce atingere asigurării unui proces echitabil ori interesului legitim al oricăreia dintre părțile implicate în proces;*

g) *informațiile a căror publicare prejudiciază măsurile de protecție a tinerilor.*

(2) *Răspunderea pentru aplicarea măsurilor de protecție a informațiilor aparținând categoriilor prevăzute la alin. (1) revine persoanelor și autorităților publice care dețin astfel de informații, precum și instituțiilor publice abilitate prin lege să asigure securitatea informațiilor.”;*

— Art. 21: „(1) *Refuzul explicit sau tacit al angajatului desemnat al unei autorități ori instituții publice pentru aplicarea prevederilor prezentei legi constituie abatere și atrage răspunderea disciplinară a celui vinovat.*

(2) *Împotriva refuzului prevăzut la alin. (1) se poate depune reclamație la conducătorul autorității sau al instituției publice respective în termen de 30 de zile de la luarea la cunoștință de către persoana lezată.*

(3) *Dacă după cercetarea administrativă reclamația se dovedește întemeiată, răspunsul se transmite persoanei lezate în termen de 15 zile de la depunerea reclamației și va conține atât informațiile de interes public solicitate inițial, cât și menționarea sancțiunilor disciplinare luate împotriva celui vinovat.”;*

— Art. 22 alin. (1): „*În cazul în care o persoană se consideră vătămată în drepturile sale, prevăzute în prezenta lege, aceasta poate face plângere la secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărei rază teritorială domiciliază sau în a cărei rază teritorială se află sediul autorității ori al instituției publice. Plângerea se face în termen de 30 de zile de la data expirării termenului prevăzut la art. 7.”.*

13. Autorul excepției consideră că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3)—(5) privind statul român, ale art. 4 referitor la unitatea poporului și egalitatea între cetățeni, ale art. 11 referitor la dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 16 care consacră egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 31 referitor la dreptul la informație, ale art. 41 privind munca și protecția socială a muncii, ale art. 51 privind dreptul de petiționare, ale art. 52 referitor la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, ale art. 57 privind exercitarea drepturilor și a libertăților, ale art. 73 privind categoriile de legi, ale art. 124 alin. (2) cu privire la înfăptuirea justiției și ale art. 126 referitor la instanțele judecătorești.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 544/2001, din perspectiva unor critici similare, formulate de același autor, prin Decizia nr. 719 din 2 noiembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 243 din 11 martie 2022.

15. Astfel, referitor la dispozițiile art. 7 din Legea nr. 544/2001, prin Decizia nr. 719 din 2 noiembrie 2021, precitată, paragrafele 15 și 16, Curtea a reținut că aceste norme stabilesc în sarcina autorităților publice obligația de a răspunde în scris solicitărilor cetățenilor pentru obținerea unor informații de interes public, în termenele reglementate de lege, respectiv: a) 10 zile pentru comunicarea informației de interes public solicitate, dacă aceasta a fost identificată în acest termen; b) 10 zile pentru anunțarea solicitantului că termenul prevăzut la lit. a) nu a fost suficient pentru identificarea informației solicitate; c) 30 de zile pentru comunicarea informației de interes public identificate peste termenul prevăzut la lit. a); d) 5 zile pentru transmiterea refuzului de comunicare a informației solicitate și a motivării refuzului.

16. Referitor la pretinsa lipsă de claritate și previzibilitate a art. 7 din Legea nr. 544/2001, prin Decizia nr. 719 din 2 noiembrie 2021, precitată, paragrafele 17 și 18, Curtea a reținut că dispozițiile de lege criticate stabilesc suficient de clar, în funcție de dificultatea, complexitatea, volumul lucrărilor documentare și de urgența solicitării, termenele în care trebuie soluționate cererile cu privire la orice informație care privește activitățile sau rezultă din activitățile unei autorități publice sau instituții publice, indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informației. Prin urmare, dispozițiile art. 7 din Legea nr. 544/2001, reprezentând o garanție legală a realizării dreptului constituțional la informație, întrunesc exigențele de claritate și previzibilitate a legii, având în vedere că normele juridice nu există în mod izolat, ci ele pot și trebuie interpretate și raportate la întreg ansamblul normativ din care acestea fac parte, respectiv la Legea nr. 544/2001, care în art. 1 stabilește că accesul liber și neîngrădit al persoanei la orice informații de interes public, definite astfel prin lege, constituie unul dintre principiile fundamentale ale relațiilor dintre persoane și autoritățile publice, în conformitate cu Constituția României și cu documentele internaționale ratificate de Parlamentul României.

17. Cu privire la susținerea potrivit căreia din cuprinsul textului de lege criticat nu se identifică modalitatea în care se calculează termenul de comunicare a informațiilor de interes public, prin Decizia nr. 719 din 2 noiembrie 2021, precitată, paragraful 19, Curtea a constatat netemeinicia acesteia. Astfel, potrivit art. 16 alin. (2) și (3) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 123/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 8 martie 2002, cu modificările și completările ulterioare, termenele pentru comunicarea în scris a unui răspuns solicitantilor de informații de interes public se calculează de la data înregistrării solicitării și nu intră în calculul acestora ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua când acesta se

împlinește. Când ultima zi a unui termen cade într-o zi nelucrătoare, termenul se prelungește până în prima zi lucrătoare care urmează.

18. Referitor la dispozițiile alin. (3) al art. 7 din Legea nr. 544/2001, potrivit cărora solicitarea și obținerea informațiilor de interes public se pot realiza, dacă sunt întrunite condițiile tehnice necesare, și în format electronic, prin Decizia nr. 719 din 2 noiembrie 2021, precizată, paragraful 20, Curtea a reținut că aceste norme nu consacră obligația autorităților publice de a realiza comunicarea în format electronic a informațiilor de interes public solicitate, ci se referă la ipoteza în care sunt întrunite condițiile tehnice necesare acestei modalități de comunicare.

19. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să schimbe jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

20. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 din Legea nr. 544/2001, prin raportare la art. 1 alin. (3)—(5), art. 4, 11, 16, 21, 31, 57, art. 124 alin. (2) și art. 126 din Constituție, și ale art. 21 și 22 din aceeași lege, prin raportare la art. 4, 11, 16, 21, 31, 57, 73, art. 124 alin. (2) și art. 126 din Legea fundamentală, se constată că autorul excepției de neconstituționalitate s-a limitat la trimiterea la dispozițiile constituționale invocate, fără să arate, în mod concret, în ce constă contrarietatea astfel reclamată. Or, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizările adresate Curții Constituționale trebuie motivate și, prin urmare, Curtea nu se poate substitui autorului excepției în ceea ce privește formularea unor motive de neconstituționalitate. Acest fapt ar avea semnificația exercitării unui control de constituționalitate din oficiu, ceea ce este inadmisibil în raport cu dispozițiile art. 146 din Constituție. Prin Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, Curtea Constituțională a statuat că orice excepție de neconstituționalitate trebuie să aibă o anumită structură inerentă și intrinsecă, ce va cuprinde trei elemente: textul contestat din punctul de vedere al constituționalității, textul de referință pretins încălcat, precum și motivarea de către autorul excepției a relației de contrarietate existente între cele două texte, cu alte cuvinte, motivarea neconstituționalității textului criticat. În condițiile în care primele două elemente pot fi

determinate absolut, al treilea element comportă un anumit grad de relativitate determinat tocmai de caracterul său subiectiv. Astfel, motivarea în sine a excepției, ca element al acesteia, nu este neapărat un criteriu material sau cantitativ, ci, dimpotrivă, aceasta rezultă din dinamica primelor elemente. Prin urmare, materialitatea motivării excepției nu este o condiție *sine qua non* a existenței acesteia. De aceea, Curtea a constatat că, în situația în care textul de referință invocat este suficient de precis și clar, astfel încât instanța constituțională să poată reține, în mod rezonabil, existența unei minime critici de neconstituționalitate, ea este obligată să analizeze pe fond excepția de neconstituționalitate și să considere, deci, că autorul acesteia a respectat și a cuprins în excepția ridicată cele 3 elemente menționate.

21. În prezenta cauză, indicarea temeiurilor constituționale nu este suficientă pentru determinarea, în mod rezonabil, a criticilor vizate de autorul excepției. În același sens a statuat Curtea și prin Decizia nr. 785 din 16 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 9 septembrie 2011, prilej cu care a stabilit că simpla enumerare a unor dispoziții constituționale sau convenționale nu poate fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate. Dacă ar proceda la examinarea excepției de neconstituționalitate motivate într-o asemenea manieră eliptică, instanța de control constituțional s-ar substitui autorului acesteia în formularea unor critici de neconstituționalitate, ceea ce ar echivala cu un control efectuat din oficiu, inadmisibil însă în condițiile în care art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 precizează că „sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți”.

22. Prin urmare, dat fiind caracterul general al textelor constituționale invocate, precum și lipsa explicitării pretensei relații de contrarietate a dispozițiilor legale criticate față de acestea, nu se poate identifica în mod rezonabil nicio critică de neconstituționalitate. Așa fiind, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12, 21 și ale art. 22 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 este inadmisibilă.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Dan Băzăvan în Dosarul nr. 37.992/3/2019 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 7 din Legea nr. 554/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12, 21 și ale art. 22 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 mai 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE privind aprobarea modelului steagului comunei Vama Buzăului, județul Brașov

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 2 alin. (2) și art. 3 alin. (4) din Legea 141/2015 privind arborarea și folosirea de către unitățile administrativ-teritoriale a steagurilor proprii,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă modelul steagului comunei Vama Buzăului, județul Brașov, prevăzut în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale modelului steagului comunei Vama Buzăului, județul Brașov, sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

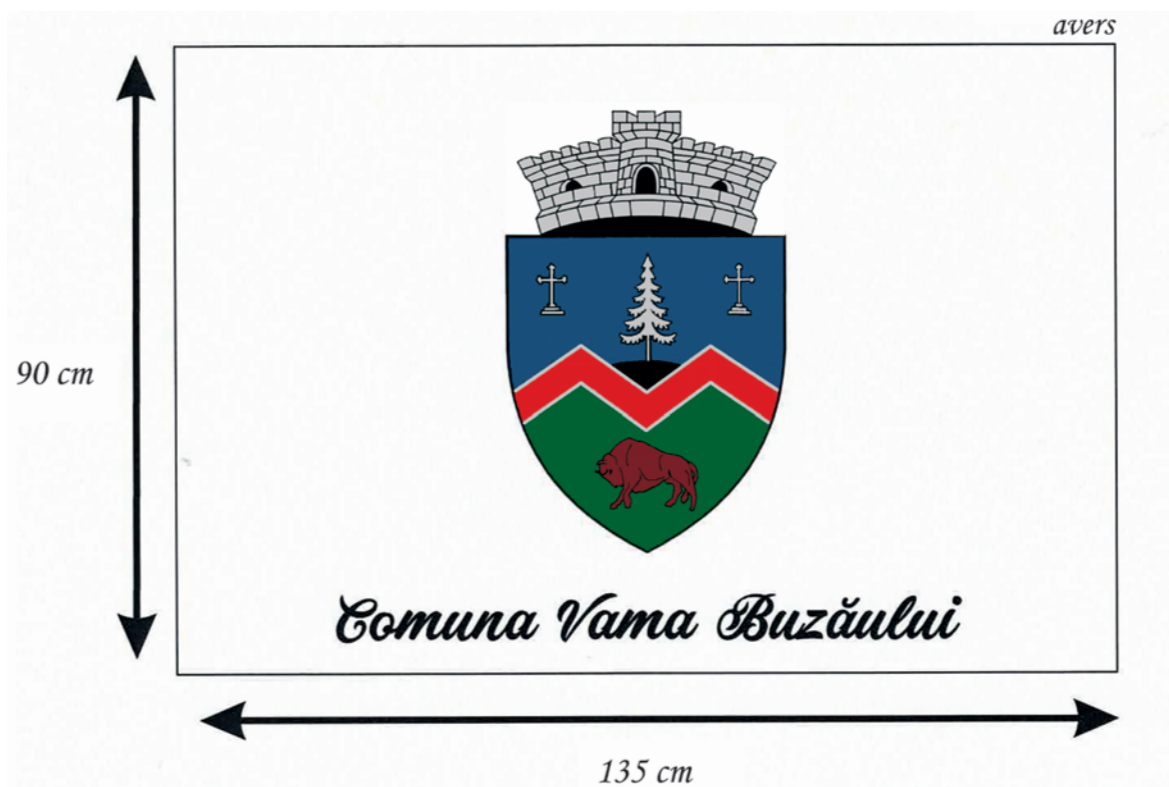
PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
p. Ministrul dezvoltării,
lucrărilor publice și administrației,
Marin Țole,
secretar de stat

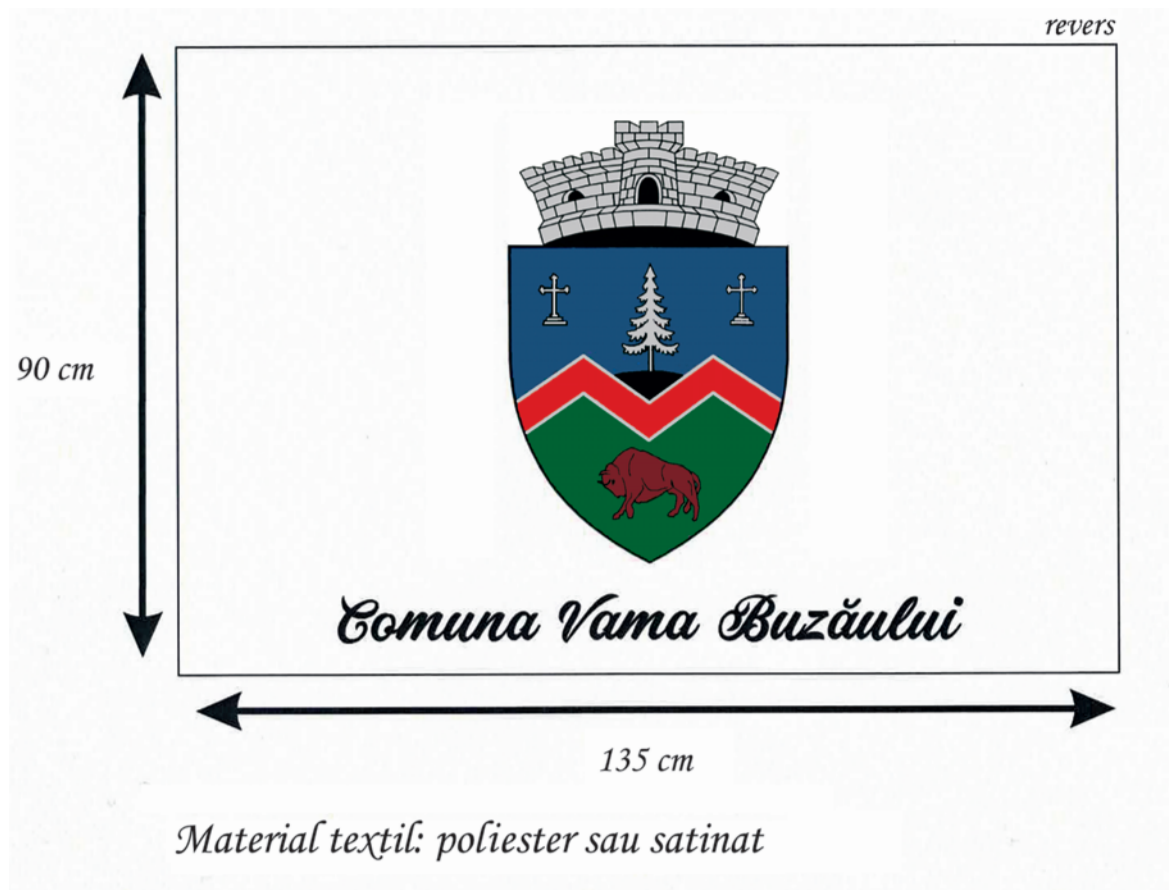
București, 18 septembrie 2024.
Nr. 1.162.

ANEXA Nr. 1)*

MODELUL STEAGULUI comunei Vama Buzăului, județul Brașov

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 2

**DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale modelului steagului comunei Vama Buzăului, județul Brașov**

Descrierea steagului

Steagul comunei Vama Buzăului este format dintr-o pânză dreptunghiulară albă cu proporția dintre lățimea și lungimea steagului de 2/3, cu stema comunei imprimată în centru.

Sub stemă sunt inscripționate statutul și denumirea localității „Comuna Vama Buzăului” cu litere de culoare neagră.

Steagul se fixează pe hampă în partea stângă, pe lățime.

Semnificațiile elementelor și ale culorilor steagului

Descrierea stemei

Stema comunei Vama Buzăului se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat de un brâu roșu unghiular (zimțat) cu bordura de argint de 3 mm.

În partea superioară, în câmp albastru, se află central, pe o terasă neagră, un brad de argint, însoțit dreapta-stânga de două cruci treflate de argint.

În partea inferioară, în câmp verde, se află un zimbru maro, boncănind, trecând spre dreapta.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Brăul sugerează elemente de fortificare — „Festungurile” din localitate, bradul argintiu pe fundalul albastru, alături de fundalul verde, trimite la resursele naturale (munte, vegetație, ape), iar crucile amintesc despre viața religioasă a comunităților locale și sacrificiile celor care au luptat în zonă în Primul Război Mondial.

Zimbrul reprezintă rezervația de zimbri de pe teritoriul localității.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

Culoarea albă transmite puritate, curățenie și neutralitate.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind aprobarea stemei comunei Sânsimion,
județul Harghita

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stema comunei Sânsimion, județul Harghita, prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemei comunei Sânsimion, județul Harghita, sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
p. Ministrul dezvoltării,
lucrărilor publice și administrației,
Marin Țole,
secretar de stat

București, 18 septembrie 2024.
Nr. 1.163.

ANEXA Nr. 1*)

ANEXA Nr. 2

STEMA
comunei Sânsimion, județul Harghita**DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE**
elementelor însumate ale stemei comunei Sânsimion,
județul Harghita**Descrierea stemei**

Stema comunei Sânsimion se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat printr-un brâu undat, de argint.

În partea superioară, în câmp negru, poziționate în săritoare, se află o secure de luptă, cu lama de argint și coada de aur, spre dextra, și un joagăr, cu pânza de argint și mânerele de aur, spre senestra, totul flancat de un soare de aur, la dextra, respectiv o semilună crescătoare, la senestra.

În partea inferioară, în câmp roșu, se află un cocostârc de argint, cu vârful aripilor negru, ciocul și picioarele de aur, piciorul drept ridicat, întors spre dextra.

Scutul este timbrat cu o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Culorile roșu și negru sunt principalele culori ale portului tradițional local. Securea de luptă este atributul Sfântului Ladislau, hramul bisericii romano-catolice din localitatea reședință de comună, Sânsimion, iar fierăstrăul este atributul Sfântului Simion, hramul bisericii romano-catolice din Cetățuia, localitate aparținătoare comunei. Totodată este sfântul de la care derivă denumirea comunei.

Soarele și semiluna provin din sigiliul localității din secolul al XIX-lea; totodată arată faptul că această localitate este așezată în fostul scaun al Ciucului, spre deosebire de celelalte localități cu denumirea Sânsimion.

Cocostârcul face referire la faptul că această comună este una dintre cele mai bogate în populații de berze din țară.

Brăul undat face referire la râul Olt, care străbate comuna.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind aprobarea stemei comunei Suseni, județul Harghita

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stema comunei Suseni, județul Harghita, prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemei comunei Suseni, județul Harghita, sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

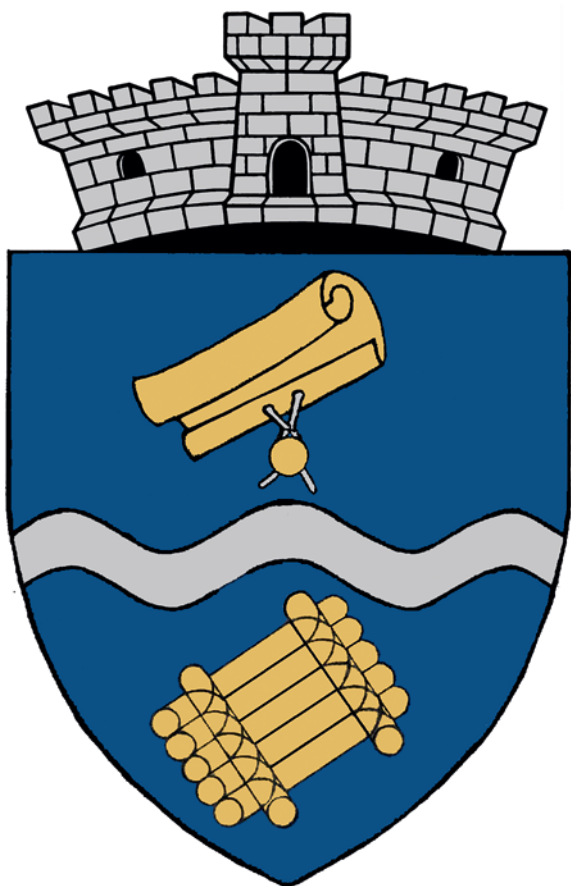
PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
p. Ministrul dezvoltării,
lucrărilor publice și administrației,
Marin Țole,
secretar de stat

București, 18 septembrie 2024.
Nr. 1.164.

ANEXA Nr. 1)*

ANEXA Nr. 2

STEMA
comunei Suseni, județul Harghita**DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE**
elementelor însumate ale stemei comunei Suseni,
județul Harghita**Descrierea stemei**

Stema comunei Suseni se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, al cărui câmp albastru este tăiat de un brâu undat, de argint.

În cartierul superior se află un sul de pergament, de aur, poziționat în bară, document întărit de un sigiliu atârnat, de asemenea de aur, cu șnur de argint.

În cartierul inferior se află o plută, formată din cinci bușteni, poziționată în bară.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Documentul face referire la regulamentul satului Suseni adoptat în anul 1581, primul act normativ de acest gen pe teritoriul locuit de secui în Evul Mediu.

Pluta face referire la ocupațiile de bază ale locuitorilor, exploatarea lemnului și comerțul cu lemnul. Totodată arată faptul că satul Suseni a fost prima localitate de pe cursul superior al râului Mureș unde a început comerțul cu plutele.

Numărul buștenilor arată numărul satelor componente ale comunei.

Brâuul undat simbolizează râul Mureș, care străbate comuna.

Coroana murală de argint cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU PROTECȚIA CONSUMATORILOR

ORDIN

privind informarea consumatorilor vulnerabili din punct de vedere financiar, în legătură cu comparabilitatea comisioanelor aferente conturilor de plăți, schimbarea conturilor de plăți și accesul la conturile de plăți cu servicii de bază

Având în vedere prevederile:

— art. 18 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 5 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 700/2012 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 60 din Legea nr. 258/2017 privind comparabilitatea comisioanelor aferente conturilor de plăți, schimbarea conturilor de plăți și accesul la conturile de plăți cu servicii de bază, cu modificările ulterioare;

— Referatului nr. 2.659 din 18.03.2024 întocmit de Direcția generală control și supraveghere piață și armonizare europeană,

președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Pentru corecta informare a consumatorilor vulnerabili din punct de vedere financiar, instituțiile de credit au obligația să afișeze în interiorul unităților, la loc vizibil, pe un suport video — ecran TV — sau, în cazul în care acesta nu există, pe o plachetă realizată prin grija instituției de credit, următoarele:

a) informații privind drepturile și obligațiile consumatorilor vulnerabili din punct de vedere financiar, conform legislației în vigoare;

b) criteriile de eligibilitate pentru accesul la un cont de plăți cu servicii de bază;

c) informații în legătură cu disponibilitatea conturilor de plăți cu servicii de bază, condițiile specifice de gratuitate ale acestora și procedurile ce ar trebui îndeplinite pentru exercitarea dreptului de acces la conturi de plăți cu servicii de bază;

d) informații privind serviciile specifice ale contului de plăți cu servicii de bază oferit;

e) informații furnizate de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, la solicitarea acesteia;

f) informații și metode de acces la procedurile de soluționare extrajudiciară a diferendelor între instituțiile de credit și consumatorii vulnerabili din punct de vedere financiar;

g) informațiile privind faptul că, pentru a avea acces la un cont de plăți cu servicii de bază, nu este obligatorie achiziționarea unor servicii suplimentare;

h) informațiile privind faptul că prestatorii de servicii de plată furnizează servicii de schimbare a conturilor între conturi de plăți deținute în aceeași monedă, la nivel național, și procedura ce ar trebui îndeplinită pentru schimbarea acestora.

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) trebuie să fie redactate în mod clar, concis, vizibil, ușor de citit și cu caractere de aceeași mărime. Informațiile sunt prezentate astfel încât să nu inducă în eroare consumatorii vulnerabili din punct de vedere financiar.

(3) Instituțiile financiare vor pune la dispoziție, la loc vizibil, în spațiul de prestare a serviciului și placheta prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin. Placheta se poate descărca gratuit de pe site-ul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. Dimensiunea minimă a plachetei ce urmează a fi afișată este de: 16 cm x 16 cm.

Art. 2. — (1) În cazul în care informația este pusă la dispoziție pe un suport electronic, prezentarea informațiilor menționate la art. 1 se va face pe întreaga suprafață a ecranului, conform Ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 164/2011 privind unele măsuri de informare a consumatorilor de către societățile financiare bancare și nebankare, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Sistemul de transmitere va trebui să permită actualizarea zilnică a informațiilor difuzate.

Art. 3. — Informațiile menționate la art. 1 sunt în conformitate cu oferta prezentată pe website-ul oficial.

Art. 4. — Instituțiile de credit au obligația să afișeze placheta informativă prevăzută în anexă.

Art. 5. — Pentru asigurarea informării consumatorilor cu deficiențe de vedere, de auz, de vorbire sau locomotorii, vulnerabili din punct de vedere financiar, în legătură cu serviciile legate de conturile de plăți cu servicii de bază, precum și a oricăror alte solicitări ale acestora legate de produsele și serviciile financiare oferite, instituțiile de credit au obligația ca, în incinta unităților:

a) să le asigure accesul și deplasarea facilă;

b) să îi trateze cu prioritate;

c) să le asigure variante de informare specifice, fie audio, fie prin utilizarea oricăror mijloace fizice ori digitale, sau asistență din partea unei persoane dedicate să ofere informații acestora.

Art. 6. — Prezentul ordin intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,
Sebastian-Ioan Hotca

București, 17 septembrie 2024.
Nr. 787.

PLACHETĂ

Legea nr. 258/2017 privind comparabilitatea comisioanelor aferente conturilor de plăți, schimbarea conturilor de plăți și accesul la conturile de plăți cu servicii de bază definește consumatorul vulnerabil din punct de vedere financiar și stabilește un cadru mai permisiv privind accesul acestuia la serviciile bancare, respectiv:

„Consumatorul vulnerabil din punct de vedere financiar este definit drept consumatorul al cărui venit lunar nu depășește echivalentul a 60% din salariul mediu brut pe economie, prognozat în ultima prognoză macroeconomică, respectiv în prognoza de toamnă, publicată de Comisia Națională de Prognoză în anul curent pentru anul următor, sau ale cărui venituri în ultimele 6 luni nu depășesc echivalentul a 60% din salariul mediu brut pe economie”.

În mod **GRATUIT**, orice consumator vulnerabil financiar are dreptul să deschidă și să folosească un **cont de plăți cu servicii de bază** oferite de băncile stabilite pe teritoriul României în cazul în care:

- nu deține, la momentul solicitării, un alt cont de plăți, inclusiv un cont de plăți de bază la nicio altă bancă din România, cu excepția cazului în care consumatorul declară că i-a fost notificată închiderea contului;
- este rezident în mod legal în Uniunea Europeană;
- consumatorul cărui nu i se acordă un permis de ședere, dar a cărui expulzare nu este posibilă din motive de fapt sau de drept.

Consumatorul vulnerabil din punct de vedere financiar are acces în mod **GRATUIT** la:

- deschiderea**, administrarea și închiderea unui cont de plăți;
- depunerea** de fonduri într-un cont de plăți;
- retrageri** de numerar la ghișeele sau bancomatele de pe teritoriul național;
- la primele 10 operațiuni** lunare aferente debitărilor directe, plății printr-un card de plată, inclusiv plăți online, și transferurilor de credit.

Alege să fii un consumator informat!

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
 Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
 Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
 Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

